

Kiauliems – žaislū

Po karštuos, driegnuos vasaras atejē auksinis rodou. Žmuonis nusijiemē javus, nosēkasē bolvēs... Vo grību šimet, kāp nikumet – vežēmās vežk!

Petris, pareidams takelio ēš krautove, sosētēka sosieda Juoni.

– No, svēks gīvs! Kāp belaikās, a daug grūdū prikūlē, a gerā bolvēs ožderiejē? – klaus Petris.

– Ek ek, Petrali, javus benukūlē po tū lītū, daug ēšbēriejē, ē tēj patīs dēdēlē prastē, so kou tas kiaules berēks šertē, – sosērūpēnēs kluosta Juonis.

– No kuo če biedavuojis, a nematē, kāp anou vakara aiškēna par televizuorio, ka kiauliems rēk padietē žaislū, anuos buovējēs ē mažiau jiestē berēk – vēstēik aug, – joukdamuos aiškēn Petris.

– Noj noj, a par „dvēratē šoni“ tuokius muonus ruoda, nē dīva nier – anū darbs žmuonis joukintē. No bet ka tautuos ēšmintingēje tēp rokoujēs, matīt ši vasara nu karštuos saulēs smegēnelēs perkaita anēms, – pasēkasēs pakauši saka Juonis.

– Aukštūs krieslūs sied, geras algas gaun, rimta darba netor ē somēslēj nebūtus dalīkus, – pasētāisēs po pažasti dounas kokolieli, rokou Petris.

– Čē panašē tēp pat, kāp anās laikās Kruščiuovs, ka lēipē išartē duobēlus – sietē popas ēr kokorūzus. No ē kas ēš tuo ēšejē?

– Žemininkā no omžiu žēna ēr muok, kāp javus, kiaulēs ēr kētkou augintē. Je kiaulē jiestē nedousi, niekuokėj zabuovā nepadies, – nosprendē vīrā, ēr ožsērūkē po kontrabandīni „Primas“ cēgarieta, patraukē savās kelēs.